

Recipient quadrat
de 450 ml
CUP0 19-11

El premi Alfonso Comín clama contra l'explotació dels menors

Kailash Satyarthi rep el guardó per la seva lluita contra l'esclavitud infantil. La cerimònia de la 25a edició reivindica solucions. ►► SOCIETAT 25

Falten 500 dies per a l'apagada de la televisió analògica

de les llars sintonitzen la TDT

►► ICLUT 56

Sevilla perseguirà els aparcadors il·legals

Veïns i afectats opinen que les sancions i multes no serviran per eradicar el fenomen. ►► SOCIETAT 24

Calderón ataca Florentino Pérez

A la crisi que viu el Reial Madrid s'hi ha afegit la irrupció de Florentino Pérez, que ha irritat el president al posar davant la premsa amb Zidane i Ronaldo.

►► ESPORTS 50

LA SORT

ONCE > 18 NOVEMBRE
54.433

BONOLOTO > 18 NOV.
8-23-36-37-42-46
C: 24 R: 6

TRIO > 18 NOVEMBRE
864

SUPER 10 > 18 NOV.
08 - 15 - 18 - 19 - 22 - 24
25 - 28 - 30 - 32 - 37 - 40
45 - 47 - 50 - 53 - 58 - 62
65 - 66

D: 37

►► PÀGINA 32

el Periódico

www.elperiodico.cat

Ediciones Primera Plana SA. Tel: 93 265 53 53. Subscripcions: 902 45 45 14. Atenció al lector: 902 100 575. Ediciones Primera Plana es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita. Difusió controlada per l'OJD. Any XXXI. Número 10.702. D.L.: B 36.880 - 1978

ISSN 1578-746X

JOSEP GARCIA

L'entrevista

Michelle Nielsen Doctora quiropràctica.

Es defineix com una creadora de realitats, i assegura que, amb el mètode de la llei de l'atracció, ha sanat el seu fill i ha aconseguit el marit que volia.

«El poder de la intenció va sanar el meu fill»

GASPAR HERNÁNDEZ

-Vostè va aplicar l'anomenada llei de l'atracció al seu fill.

-Sí. Prefereixo dir que crec les meves realitats. El meu fill va néixer tres mesos prematur, en condicions dramàtiques, pesant 800 grams. Els nens que neixen tan petits a vegades poden tenir problemes quan es comencen a desenvolupar. El metge ens va dir que podria patir paràlisi cerebral o problemes neurològics, i ser sord, cec o mut.

-Unes expectatives duríssimes.

-Sí, i una bomba de rellotgeria, perquè no saps mai quan es pot frenar el seu desenvolupament, fins que succeeix. Als 4 anys gairebé no parlava, deia quatre paraules i tartamudejava fins a 20 vegades per pronunciar una paraula tan simple com *llit*. La professora em va dir que no progressava, que caminava com un bebè i que es passava l'estona mirant el cel, sense jugar amb la resta dels nens. No podria seguir en aquella escola. Jo estava destrossada.

-¿I què va fer?

-Un dia, practicant la meua meditació diària, se'm va acudir utilitzar el sistema per crear realitats que feia 10 anys que investigava. És el mateix sistema que he fet servir per aconseguir tot el que he aconseguit en la meua vida.

-¿Per exemple?

-Un bon negoci, una bona casa o un bon marit.

-(...)

-Ho vaig posar en pràctica i, al cap de molt poc temps, van començar les millores. El meu fill va parar de tartamudejar i es va convertir en un més. Va passar de curs, però, com que al col·legi no s'ho creien, el van enviar al psicòleg. Les proves van ser excel·lents. Ara està molt bé. ¡Parla tres idiomes a la perfecció! Fa esport, dibuixa i és com qualsevol altre noi. Cap metge creia que això fos possible. Puc afirmar que el poder de la intenció va sanar el meu fill.

-¿Vostè creu en els miracles, o en Déu?

-La paraula Déu té molta càrrega i és limitada. Crec que hi ha alguna cosa, una intel·ligència universal. El món no es va crear per casualitat.

-Els crítics amb discursos com el seu diuen que és perillós, perquè ens porta a creure que tot depèn de nosaltres, fins i tot les desgràcies.

-A tothom li passen coses dolentes. Davant els traumes, pots canviar la teua actitud davant la desgràcia. Si et passa una cosa dolenta i t'hi quedes instal·lat en lloc d'intentar superar-la, encara atrauràs més negativitat.

-Resumeixi el seu mètode.

-Beu de totes les tradicions, però no l'he inventat jo: només l'he investigat durant 10 anys. Serveix per aconseguir tot el que un vol en la vida. La idea és fer servir tot el cervell, i no tan sols la nostra part analítica, que és la que la societat potencia. Al final de la seva vida, Albert Einstein es considerava més artista que científic. Einstein és un bon exemple d'algú que utilitzava tot el seu cervell.

Nivell universitari

Michelle Nielsen (Canadà, 1969) és doctora en quiropràctica, empresària i conferenciant. És coautora, juntament amb Wayne Dyer, del llibre *In Servei*. Afirmar que el seu objectiu immediat és crear la primera universitat quiropràctica de Barcelona, on resideix amb el seu marit i dos fills. Per als dies 29 i 30 de novembre proposa un cap de setmana per aprofundir en el procés de la creació. *L'art de la creació: més enllà d'El secret* està organitzat per Alambarsinapsis. (www.alambarsinapsis.es).

-¿Quin és el primer pas?

-Saber el que volem i demanar-ho amb claredat. Hi ha moltes persones que volen ser feliços, però quan els preguntes que volen de la vida, et donen respostes molt generals. Es tracta d'especificar el que vols exactament. I aleshores ho visualitzem, encara que la petició sembli desmesurada.

-¿Vostè demana de tot?

-Sense dubte. Ja li he explicat l'exemple del meu fill. A partir d'aquí, ens

despreocupem de com l'univers ho portarà a terme.

-¿El segon pas?

-És la fase pràctica. No només és qüestió de demanar: també s'ha de treballar cap allò, amb petits passos. Aconseguir el que vols requereix esforç. Quan treballes cap a alguna cosa que t'íl·lusiona, encara que treballis intensament, no sembla que treballis. Estàs fent accions inspirades i el temps passa ràpid.

-¿I si no crec que sigui possible el que demano?

-Has de reprogramar el teu cervell amb afirmacions positives. Si repeteixes una frase 3.000 vegades, ja tens, com si diguéssim, un nou programa. Però no sempre és tan fàcil: a vegades són necessàries altres ajudes, com anar al psicòleg, si estem parlant de problemes emocionals seriosos.

-¿I la tercera?

-La part quàntica. És la més important i poderosa. Amb profunds estats de relaxació, comencem a disfrutar de la realitat que volem crear com si ja la tinguéssim. El lòbul frontal del cervell, en aquests estats, no distingeix la realitat de la fantasia. És una oportunitat d'accedir al subconscient.

-¿I va aconseguir el seu marit amb aquest mètode?

-Sí. Vaig visualitzar exactament com m'agradaria que fos, físicament i mentalment, i quines virtuts hauria de tenir. Ho vaig escriure en un diari i, al cap de molts anys, vam trobar aquell paper en una capsa. El meu marit el va llegir. ¡Era clavat a la persona que jo havia imaginat! =

Set x set

JULI CAPELLA

La felicitat americana

Washington està de moda. Torna a ser la capital mundial, gràcies al seu pròxim inquilí a la Casa Blanca i a la recent reunió del G-20. És una ciutat majestuosa, amb grans avingudes i impressionants monuments. Als peus del memorial a Abraham Lincoln, on es reflecteix l'obelisc dedicat a George Washington, és on Martin Luther King va pronunciar el seu mític discurs. *I have a dream*, que ara sembla materialitzar-se. En el memorial a Thomas Jefferson, tercer president del país i notable arquitecte afecionat, hi ha diversos textos de la Declaració d'Independència que ell mateix va redactar. Entre altres belles sentències obsessives amb la llibertat, es llegeix que tots els americans tindran dret a la recerca de la felicitat. La frase impacta; el lloc, un enorme panteó, impressiona.

Però quan penses amb deteniment sobre el contingut, t'adones de l'aberració. No es pot garantir aquest dret. No hi ha res extern que et pugui donar la felicitat. I encara menys proporcionar-te-la un Govern o institució. Coincideixo amb Osho quan diu: «Ningú té dret a ser feliç. Simplement, es pot ser feliç o no. És un do». I sovint, quan algú busca alguna cosa amb afany, acaba precisament allunyant-la, com quan vols agafar el son i llavors et resulta impossible.

Els polítics no haurien d'entrar en l'esfera privada, ni tan sols amb suposades bones intencions. És millor que els estats ens garanteixin drets més tangibles: anar a l'escola, tenir hospitals o que no robin els nostres estalvis... La resta és preferible que cada un s'ho trobi. O que ho busqui si vol. Encara que tampoc és el mateix.